

ВЕЛОСИПЕД ЗА УШАТКО

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА **trud**
СОФИЯ, 2009

В Града на играчките утрото беше слънчево...

Ноги шофираше Внимателно, както винаги. Днес обаче той Возеше един много необикновен пътник.

– Не ме разсейвай, докато карам – каза той на Пружинения клоун, – иначе ще катастрофираме.

– Кой, аз ли? И наум не ми минава, Ноги – засмя се Пружинения клоун.

Ноди спря на кръстовището пред Града на играчките.

Зън-зън-зън! Иззвъня със звънчето си Ушатко, докато минаваше със своя велосипед покрай тях.

– Ушатко сигурно отива в града да си купи нещо от сергията на куклата Дайна – рече Ноди.

Пружиненият клоун не го слушаше. Усмехнат, извади един лъскав червен балон и – БУМ! – пукна го! Ноди подскочи изплашен.

– Ааа! – извика той и погрешка натисна педала на газта. Докато разбере какво става, колата се понесе лудо из улиците на града.

Ноди се опита да я спре.

– Пфу! Ама че работа! – занемя той.

И когато се обърна да го попита защо му изигра тази глупава шега, Клоуна се изправи и скочи с кълбо напред над предното стъкло.

– Благодаря за возенето, Ноди – усмихна се той.

Ноги беше много разстроен. Замалко да се блъсне заради балона!

– Аз наистина карам внимателно – рече си той, като продължи, – но с клоуни в колата е трудно. Аз съм добър шофьор...

БУУУУФ!

– Ох! Ударих нещо! – простена Ноги.

